

זה אומר של אבותי חלק א' – שודא דדייני צבא צתרא (לד: – לה.).

המשך לימודנו – צפסקי ספק ממון – הוא בסוגיא ד"זה אומר של אבותי" צבא צתרא (לד: – לה.).

רשב"ם (כולס; וצפרט – לה. ד"ה שודא דדייני)
ר' גרשום (בגליון הגמ', ד"ה ושמואל)
תוס' (ד"ה שודא), עד "לא דיינא הוא"
או צקנרה – רשב"א (ד"ה ופירוש שודא) /
רישב"א ד"ה רב
וע"ע – רא"ש הכא (פרק ג' סי כ"ג), עד "..."
מחלטיין"
[וע"ע – תוס' קדושין (עד. ד"ה שודא), לפחות עד "שדי בימא"]
גמרא כתובות (סוף צד. – ריש צד:), "אתמר ב'
שטרות ... ושמואל כרבי אלעזר"
צקנרה – רשב"א (לד: ד"ה ופלוגתא דרב)
צאוכן – תוס' (לה. ד"ה רב)
עליות דר' יונה (לד: ד"ה ומ"ש משתי שטרות,
לה. ד"ה התם ליכא)

צתחילה נעבור ונסקור את כל הגמרא, ואח"כ נעיין חלק חלק.
גמרא (סוף לד: – ריש לה:), "זה אומר ... [אי
דמר לא דמר"
• קודם כל, תעבור על כל הגמ' הזו, ותכתוב את כל השלבים של
השקלא-טריא!
ועתה נתחיל לעיין בחלק א' של הגמ' (עד "..." איכא למיקס עלה
דמילתא"), וצפרט צדין שודא. [ואילו לדין כל-דאלים נשוב
אח"כ.]
ויש להקשות כמה קושיות, וציניהם –
• 'שודא' מהו?
• צמה נחלקו רב ושמואל?
• ממי מקשין על ר' נחמן?
• מהו ביאור התירוץ?

חידושי הרשב"א בבא בתרא

[לד:]

ופלוגתא דרב ושמואל – איכא מאן דמוקי לה התם בצתבות דתרווייהו אית להו דרבי אלעזר דאמר עידי מסירה כרתי, אלא דרב סבר חלוקה עדיפא
ושמואל סבר שודא עדיפא, ולהיא אוקימתא מקשה הכא מתרווייהו, לומר נימא או יחלוקו כרב או שודא כשמואל, אלא דהיא אוקמתא דהתם לא
קיימא, אלא דרבי מאיר ורבי אלעזר פליגי, רב כרבי מאיר דאמר עידי חתימה כרתי ושמואל כרבי אלעזר דאמר עידי מסירה כרתי, ולהיא אוקמתא לא
מקשי הכא אלא מדשמואל, דאלו לרב דין גמור הוא דיחלוקו דזכות שניהם בא להן כאחד.

[לה.]

ופירוש שודא דדייני – אלל מי שירצו דדיינין להטילו מטילין אותו מדעתם ומרצונם, וכדגרסינן בירושלמי שודא דדייני שודא לדדייני, ולישנא יתירא
קאמרינן תנו שודא לדדיין, לומר שכל מה שירצה צו דדיין יעשה. וזהו הפירוש הנכון.